

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Folketinget vedtog den 18. april 1991 et forslag til motiveret dagsorden nr. D 19, der opfordrede regeringen til inden den 1. november 1991 at fremsætte »forslag til udvidede rammer for erhvervspolitisk samarbejde mellem private virksomheder, stat, kommuner og amter vedrørende erhvervsudviklingsprojekter, systemeksport, regionale udviklingsprogrammer og finansiering af EF-programmer, dog således at der ikke sker konkurrenceforvridning i forhold til det private erhverv«. Forslaget blev vedtaget af alle Tingets partier med undtagelse af Fremskridtspartiet, jf. Folketingstidende 1990-91 (2. samling), forhandlingerne sp. 1834, 2112 og 4848.

Det foreliggende lovforslag er udarbejdet uafhængigt af regeringens overvejelser, men fremsættes med henblik på, at Folketinget kan få det bredest mulige grundlag for sin stillingtagen.

En lovgivning, der skal realisere de intentioner, som Folketinget ved den nævnte dagsorden har ønsket at fremme, kan naturligvis udformes på flere måder. Én måde er at give nøjagtigt afgrænsede beskrivelser af indholdet af de opgaver, som kommunerne kan tage på sig, og af fremgangsmåden ved deres løsning. En anden er at angive nogle objektive kriterier. Lovforslaget vælger den sidste af de to løsninger. Den almindelige betænkelighed ved at lade kommuner bruge ressourcer i grænseområdet til den private sektor går ud på, at kommunerne ved deres rådighed over de kommunale skatteindtægter kan forvride konkurrence og prisdannelse på det private marked. Denne betænkelighed, som også udtrykkes i dagsordenen, kommer lovforslaget i møde på følgende måde:

- 1) Der fastsættes en absolut og relativ begrænsning af det beløb, som kan indskydes (§ 1, stk. 1).
- 2) Kommunalbestyrelsen eller amtsrådet skal have styrende indflydelse på valget af den aktivitet, som indskuddet finansierer – men kun på dette. De får ikke bestemmende indflydelse på det selskab, som midlerne er indskudt i. Derfor kan der

ikke indskydes midler, som får bestemmende indflydelse, ej heller gennem aktionæroverenskomst.

3) Konkurrencerådet tillægges fuld kompetence over for de virksomheder, som kommunerne indskyder kapital i. Efter konkurrencelovens § 2 gælder lovens indgrebsbeføjelser ikke erhvervsvirksomhed udøvet af kommunerne. Oprettelse af et selskab med udelukkende eller overvejende kommunal kapital med henblik på f.eks. salg og udvikling af knowhow, vil det efter de gældende regler ikke være omfattet af indgrebsbeføjelserne. Det foreslås ændret ved lovforslaget (§ 3).

Efter forslagsstillernes opfattelse har det ikke nogen mening at definere begrebet konkurrenceforvridning på anden måde end ved at knytte det til Konkurrencerådets praksis. Deri ligger, at de kommunale tilsynsmyndigheder ikke skal administrere et særligt kommunalretligt konkurrenceforvridningsbegreb. Kommunerne må, når de driver virksomhed, naturligvis være undergivet de samme begrænsninger som den private sektor. Der er stærke grunde til, at udvidelsen af kommunernes kompetence ledsages af en tilsvarende justering af konkurrenceloven, navnlig da det ikke kan forudsættes, at kommunaltilsynet erhverver sig den indsigt i forretnings- og konkurrenceforhold, der er påkrævet for at kunne tage saglig stilling til klager over urimelig konkurrence.

Det er forslagsstillernes opfattelse, at de eksisterende fælleskommunale selskaber lovliggøres med dette lovforslag. I det omfang udvalgsarbejdet viser, at dette ikke er tilfældet, vil vi foreslå, at der indføres en bestemmelse herom.

De kommunale tilsynsmyndigheder vil kun få anledning til at beskæftige sig med de forhold, som lovforslaget omfatter, hvis en virksomhedsbeskrivelse efter § 1, stk. 2, ikke med tilstrækkelig klarhed afgrænser det ansvar for virksomhedens afvikling, som kommunalbestyrelsen eller amtsrådet påtager sig. Der vil også kunne foreligge tilsynsopgaver, hvis der foreligger bestyrket mistanke om erstatningspådragende uagtsomhed eller om strafbar grov uagtsomhed, jf. kommunestyrel-